

Податкова консультація

Державна фіскальна служба України розглянула звернення щодо особливостей оподаткування ПДВ операцій з постачання послуг та, керуючись статтею 52 Податкового кодексу України (далі – ПКУ), повідомляє.

За інформацією, наведеною у листі, між платником (далі – замовник) та підприємством (далі – виконавець) укладено договір про надання послуг. Зазначеним договором передбачено, що замовник відшкодовує виконавцю витрати (телекомунікаційні, поштові, транспортні, нотаріальні, на відрядження та інші).

Відносини, що виникають у сфері справляння податків і зборів, регулюються нормами ПКУ (пункт 1.1 статті 1 розділу I ПКУ).

Правові основи оподаткування ПДВ встановлено розділом V та підрозділом 2 розділу XX ПКУ.

Згідно з пунктом 185.1 статті 185 розділу V ПКУ об'єктом оподаткування ПДВ є, зокрема, операції платників податку з постачання товарів/послуг, місце постачання яких відповідно до статті 186 розділу V ПКУ розташоване на митній території України.

Під постачанням товарів розуміється будь-яка передача права на розпоряджання товарами як власник, у тому числі продаж, обмін чи дарування такого товару, а також постачання товарів за рішенням суду (підпункт 14.1.191 пункту 14.1 статті 14 розділу I ПКУ).

Під постачанням послуг розуміється будь-яка операція, що не є постачанням товарів, чи інша операція з передачі права на об'єкти права інтелектуальної власності та інші нематеріальні активи чи надання інших майнових прав стосовно таких об'єктів права інтелектуальної власності, а також надання послуг, що споживаються в процесі вчинення певної дії або провадження певної діяльності (підпункт 14.1.185 пункту 14.1 статті 14 розділу I ПКУ).

Відповідно до пункту 198.6 статті 198 розділу V ПКУ не відносяться до податкового кредиту суми податку, сплаченого (нарахованого) у зв'язку з придбанням товарів/послуг, не підтверджені зареєстрованими в Єдиному реєстрі податкових накладних (далі – ЄРІН) податковими накладними / розрахунками коригування до таких податкових накладних чи не підтверджені митними деклараціями, іншими документами, передбаченими пунктом 201.11 статті 201 розділу V ПКУ.

Отже, витрати постачальника (телекомунікаційні, поштові, транспортні, нотаріальні, на відрядження та інші), здійснені ним в межах договору про надання послуг, є витратами по забезпеченню виконання складових частин загального обсягу послуги, а тому є складовою частиною вартості послуги, операція з постачання якої є об'єктом оподаткування ПДВ відповідно до пункту 185.1 статті 185 розділу V ПКУ.

При отриманні постачальником оплати частини вартості послуг у розмірі понесених ним витрат такий постачальник послуг згідно з пунктом 201.1 статті 201 розділу V ПКУ повинен скласти податкову накладну та зареєструвати її в ЄРПН у встановлений ПКУ термін. Така зареєстрована у ЄРПН податкова накладна для замовника послуг є підставою для включення сум ПДВ, зазначених у ній, до податкового кредиту (пункт 201.10 статті 201 розділу V ПКУ).

Водночас у пункті 2 статті 3 Закону України від 16 липня 1999 року № 996-XIV «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» зазначено, що податкова, статистична та інші види звітності, що використовують грошовий вимірник, ґрунтуються на даних бухгалтерського обліку.

Відповідно до Положення про Міністерство фінансів України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 20.08.2014 № 375, Міністерство фінансів України відповідно до покладених на нього завдань, зокрема, здійснює державне регулювання бухгалтерського обліку та фінансової і бюджетної звітності в Україні, визначає єдині методологічні засади бухгалтерського обліку та складення фінансової і бюджетної звітності.

З огляду на зазначене, з питань щодо відображення в бухгалтерському обліку окремих операцій необхідно звертатись до Міністерства фінансів України.

Згідно з нормами чинного законодавства платники податку зобов'язані самостійно декларувати свої податкові зобов'язання та визначати сутність і відповідність здійснюваних ними операцій тим, які визначені ПКУ.

При цьому пунктом 44.1 статті 44 розділу II ПКУ встановлено, що для цілей оподаткування платники податків зобов'язані вести облік доходів, витрат та інших показників, пов'язаних з визначенням об'єктів оподаткування та/або податкових зобов'язань, на підставі первинних документів, реєстрів бухгалтерського обліку, фінансової звітності, інших документів, пов'язаних з обчисленням і сплатою податків і зборів, ведення яких передбачено законодавством. Платникам податків забороняється формування показників податкової звітності, митних декларацій на підставі даних, не підтверджених документами, що визначені абзацом першим пункту 44.1 статті 44 розділу II ПКУ.

Відповідно до пункту 52.2 статті 52 розділу II ПКУ податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію.